

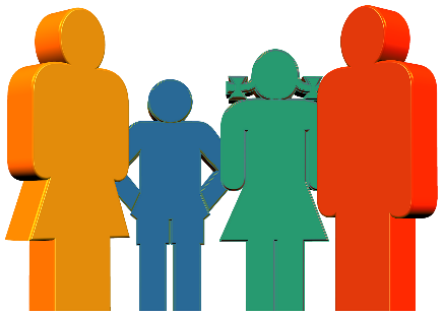

Vrijheid?

Wat vier jij eigenlijk op bevrijdingsdag? Een dag om gezellig naar je favoriete bands te gaan luisteren op een van de bevrijdingsfestivals? Blij zijn dat we hier geen oorlog hebben? Of je afvragen wat er te vieren valt terwijl er nog altijd zoveel brandhaarden zijn elders in de wereld? Een dag die bijna gedachteloos voorbij gaat omdat oorlog een ver-van-je-bed-show lijkt?

Bevrijdingsdag kreeg voor mij echt een diepere lading toen ik me bewust werd van hoe de tweede wereldoorlog in mijn eigen leven doorwerkte. Als kind uit de jaren zestig en met ouders die te jong waren om de Tweede Wereldoorlog ook bewust te hebben meegemaakt, respectievelijk pas na de oorlog zijn geboren, leek die oorlog ver weg. De grootouders spraken er hoogstzelden over maar die enkele keer dat ze er over vertelden, maakte dat wel degelijk indruk. Desalniettemin bleef het iets uit een ver verleden waar ik geen deel aan leek te hebben.

In een eigen opstelling, op het eind van een intensieve basistraining systemisch werk, bleek pas hoezeer ik zelf verstrikt was met het oorlogstrauma van mijn opa... En van die impact was ik me, tot dat moment, echt nooit bewust geweest. Er vielen heel wat kwartjes toen ik dat voor mij zag ontvouwen tijdens die bewuste opstelling. En dat werkte nog door in de jaren daarna.

Het was een enorme opluchting voor me dat ik door de inzichten uit deze opstelling allerlei dingen van mezelf eindelijk ging begrijpen. Ik begon te snappen waar bepaalde dingen waar ik last van had, zoals angsten en een opgejaagd gevoel, vandaan kwamen. Doordat ik begreep waar het vandaan kwam, kwam het in een ander licht te staan, verdween de lading ervan en dat ontlastte mij enorm. Ik begon te begrijpen hoe trauma er toe kan leiden dat iemand emotioneel niet beschikbaar kan zijn voor zijn kinderen en hoe dat vervolgens ook kan doorwerken op die kinderen en op de volgende generaties.

Ik noem het dan ook geen toeval dat ik in de daarop volgende jaren meermalen mensen heb begeleid bij wie eveneens het oorlogsverleden van hun ouders of grootouders een destructieve invloed had op hun eigen leven. Soms was men zich daarvan bewust en was het ook de reden om bij mij aan te kloppen. Voor een ander bleek dat pas tijdens de sessie. Ook de keer dat ik representant was in een organisatieopstelling waarin bleek dat de betreffende organisatie vastliep door het voorouderlijk oorlogstrauma van de grondlegger ervan was zeer verhelderend. Of die voorouders nou aan de "goede kant" of "aan de kant van de slechteriken" stonden, het werkte beide desastreus door.

... zomaar een blogje ...

Oorlog (maar ook ander trauma) kan dus op meerdere manieren generaties lang doorwerken tot iemand het aan durft te kijken en zo het doorgeven ervan aan volgende generaties stopt. Zo kan je dus leven in een vrij land en toch niet vrij zijn of je niet vrij voelen omdat je de lasten draagt van trauma van de generaties voor jou. Het goede nieuws is dat dat niet zo hoeft te blijven. Je kan dat wel degelijk een halt toeroepen. Zo maak je niet alleen je eigen leven lichter maar ook dat van jouw nazaten. En dat werkt bevrijdend.

jacqueline@bordewin.nl
www.bordewin.nl

